

Od: info <info@mrips.gov.pl>
Wysłano: piątek, 23 lipca 2021 13:36
Do: legislacja@solidarnosc.org.pl
Temat: Pismo z MRiPS, Symbol: DUS-I.0210.13.2021.BW [KWRID: 1033088]
Załączniki: KW_590058_DUS_plik1.DOCX; KW_590058_DUS_plik1.7039409821.DOCX.XAdES;
KW_590058_DUS_plik4.DOCX; KW_590058_DUS_plik4.7039409832.DOCX.XAdES;
KW_590058_DUS_plik5.DOCX; KW_590058_DUS_plik5.7039409841.DOCX.XAdES;
KW_590058_DUS_plik6.DOC; KW_590058_DUS_plik6.7039409848.DOC.XAdES

Kategorie: Legislacja

Dzień dobry,
Otrzymałeś pismo wysłane automatycznie z systemu eDok z MRiPS.

Informacje o otrzymanym piśmie:

Symbol pisma: DUS-I.0210.13.2021.BW
Data pisma: 2021-07-23
Dotyczy: konsultacje związku zawodowe ustawa o zm. ust. o PPE, IKE oraz IKZE
Osoba do kontaktu: Barbara Walczykiewicz (Główny specjalista)
Telefon: 22 661 16 53

Informacje o sprawie z której pismo zostało wysłane:

Symbol sprawy: DUS-I.0210.13.2021.BW
Dotyczy: DUS-I.0210.45.2020.BW: Projekt ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego
Symbol komórki: DUS-I
Nazwa komórki: Wydział ds. Zarządzania Strategicznego
Osoba prowadząca sprawę: Barbara Walczykiewicz (Główny specjalista)
Telefon: 22 661 16 53

(See attached file: KW_590058_DUS_plik1.DOCX)(See attached file: KW_590058_DUS_plik1.7039409821.DOCX.XAdES)(See attached file: KW_590058_DUS_plik4.DOCX)(See attached file: KW_590058_DUS_plik4.7039409832.DOCX.XAdES)(See attached file: KW_590058_DUS_plik5.DOCX)(See attached file: KW_590058_DUS_plik5.7039409841.DOCX.XAdES)(See attached file: KW_590058_DUS_plik6.DOC)(See attached file: KW_590058_DUS_plik6.7039409848.DOC.XAdES)

MINISTER
Rodziny i Polityki Społecznej

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

DUS-I.0210.13.2021.BW

Według rozdzielnika

Szanowni Państwo,

na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych przesyłam *projekt ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego* wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji (UD 250 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

– z uprzejmą prośbą o wyrażenie opinii w terminie 30 dni od otrzymania niniejszego projektu.

Ewentualne uwagi proszę kierować również drogą elektroniczną na adres: barbara.walczykiewicz@mriips.gov.pl.

Z poważaniem

Minister

z up. Stanisław Szwed

Sekretarz Stanu

/-/ podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym

Otrzymują:

- 1. Pani Dorota Gardias**
*Przewodnicząca
Forum Związków Zawodowych*
- 2. Pan Piotr Duda**
*Przewodniczący
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”*
- 3. Pan Andrzej Radzikowski**
*Przewodniczący
Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych*

U S T A W A

z dnia2021 r.

**o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz ustawy
o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia
emerytalnego**

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 686 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:
„27) przeniesienie – przekazanie przez dotychczasowego zarządzającego środków zgromadzonych w ramach programu do nowego zarządzającego w związku ze zmianą formy programu lub zarządzającego.”;
- 2) w art. 8 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Zarządzający w przypadku dokonywania przeniesienia przekazuje wraz z dokonaniem przeniesienia następnemu zarządzającemu jeden egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, i informacje uzyskane od wszystkich poprzednich zarządzających oraz od instytucji finansowych prowadzących IKE uczestnika. Drugi egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, zarządzający przekazuje uczestnikowi.”;
- 3) w art. 13 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) minimalną wysokość możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej.”;
- 4) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Deklaracja zawiera również wysokość deklarowanej składki dodatkowej, a w przypadku gdy składka dodatkowa będzie potrącana z wynagrodzenia uczestnika także upoważnienie dla pracodawcy do jej naliczania i potrącania z wynagrodzenia oraz dokonania jej przelewu na rachunek uczestnika.”;
- 5) art. 23 otrzymuje brzmienie:
„Art. 23. 1. Zarządzający przekazuje organowi nadzoru roczną informację dotyczącą realizacji programów, którymi zarządza na podstawie zawartych umów.
2. Roczna informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana do dnia 31 stycznia za rok poprzedni.
3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, zakres rocznej informacji dotyczącej realizacji programów, w których

zarządzający zarządza środkami na podstawie zawartych umów oraz tryb jej przekazywania organowi nadzoru, mając na względzie potrzebę dysponowania koniecznymi danymi dotyczącymi realizacji programów przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego oraz organ nadzoru, a także właściwą ochronę praw uczestników tych programów.”;

6) po art. 23 dodaje się art. 23a i art. 23b w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazania Polskiemu Funduszowi Rozwoju oświadczenia o liczbie uczestników programu oraz liczbie pracowników zatrudnionych u pracodawcy według stanu na dzień 1 stycznia i według stanu na dzień 1 lipca w danym roku kalendarzowym.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 jest przekazywane w postaci papierowej albo elektronicznej odpowiednio do dnia 31 stycznia i do dnia 31 lipca w danym roku kalendarzowym.

Art. 23b.1. Polski Fundusz Rozwoju przekazuje organowi nadzoru w postaci elektronicznej w formacie pliku ustalonym z organem nadzoru zbiorczą informację o liczbie pracowników i liczbie uczestników zatrudnionych u danego pracodawcy według stanu na dzień 1 stycznia w danym roku kalendarzowym.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana do dnia 31 marca w danym roku kalendarzowym.”;

7) w art. 25:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnik może zadeklarować składkę dodatkową.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Składka dodatkowa na rachunek w programie może być również odprowadzana z innych źródeł niż wynagrodzenie za okresy, w których uczestnik nie otrzymywał wynagrodzenia.”;

8) w art. 34:

a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dane dotyczące porozumień, o których mowa w art.38 ust. 4.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Zarządzający jest obowiązany zgłosić do rejestru programów wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 30 dni od zaistnienia tych zmian.

5. Organ nadzoru zawiadamia pracodawcę o dokonaniu rejestracji zmian, o których mowa w ust. 3 i 4, w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia tych zmian do organu nadzoru.”;

9) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Jeżeli wniosek o wpis programu do rejestru programów, o wpis zmian do rejestru programów albo o wykreślenie programu z rejestru programów nie spełnia warunków wynikających z przepisów ustawy, organ nadzoru w terminie 1 miesiąca wzywa pracodawcę albo reprezentację pracodawców, o której mowa w art. 15 ust. 1, do usunięcia nieprawidłowości, wyznaczając jednocześnie termin do ich usunięcia wynoszący co najmniej 14 dni.

2. Organ nadzoru odmawia wpisu programu do rejestru programów albo wpisu zmian do rejestru programów w przypadku:

- 1) gdy w wyznaczonym przez niego terminie nie zostaną usunięte nieprawidłowości;
- 2) niezgodności programu z przepisami ustawy;
- 3) nieuzyskania od zagranicznego organu nadzoru akceptacji przejęcia zarządzania przez zarządzającego zagranicznego, jeżeli program ma formę zarządzania zagranicznego.

3. Organ nadzoru odmawia wykreślenia programu z rejestru programów w przypadku:

- 1) gdy w wyznaczonym przez niego terminie nie zostaną usunięte nieprawidłowości;
- 2) niezgodności wniosku o wykreślenie programu z rejestru programów z przepisami ustawy.”;

10) w art. 36:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Organ nadzoru może żądać od pracodawcy lub zarządzającego, którzy realizują lub realizowali program, wszelkich informacji, dokumentów i wyjaśnień dotyczących programu, który jest lub był realizowany.

3. W przypadku stwierdzenia naruszeń ustawy dotyczących realizowanego albo zlikwidowanego programu organ nadzoru powiadamia o nich pracodawcę i wyznacza termin do ich usunięcia.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, jest czynnością nadzorczą, która nie rozstrzyga co do istoty sprawy ani nie dotyczy uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 4, organ nadzoru uwzględnia rodzaj, wagę stwierdzonych nieprawidłowości oraz czas ich trwania.”,

d) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia naruszeń ustawy dotyczących realizowanego albo zlikwidowanego programu przez zarządzającego, o którym mowa w:”;

11) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rejestracja programu, odmowa rejestracji programu, wpis zmian do rejestru programów z wyłączeniem art. 34 ust. 5, odmowa wpisu zmian do rejestru, nałożenie kary pieniężnej, wykreślenie programu z rejestru programów oraz odmowa wykreślenia programu z rejestru programów następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

12) w art. 38:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zawiesić naliczanie i odprowadzanie składek podstawowych albo”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W okresie obejmującym 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych łączny okres jednostronnego czasowego ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć 6 miesięcy.

3b. Po okresie zawieszenia bądź czasowego ograniczenia składki podstawowej pracodawca nie jest zobowiązany do wpłaty kwoty składki, która nie została odprowadzona w związku z zawieszeniem albo czasowym ograniczeniem składki podstawowej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W celu kontynuowania zwolnienia z obowiązku odprowadzania składki podstawowej w wysokości określonej w umowie zakładowej, polegającego na jednostronnym zawieszeniu składki podstawowej albo jednostronnym czasowym ograniczeniu jej wysokości, pracodawca obowiązany jest zawrzeć z reprezentacją pracowników porozumienie o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo porozumienie o czasowym ograniczeniu wysokości składki

podstawowej przez określenie obowiązującej w okresie tego ograniczenia zasady naliczania składki podstawowej, zgodnie z art. 24 ust. 3.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pracodawca w terminie 7 dni od zwolnienia się z obowiązku odprowadzania składki podstawowej w wysokości określonej w umowie zakładowej przekazuje organowi nadzoru:

- 1) informację o jednostronnym zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych, która powinna określać datę jego dokonania i okres na jaki następuje;
- 2) informację o jednostronnym czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej, która powinna określać datę jego dokonania, okres na jaki następuje i wysokość odprowadzanej w tym czasie składki podstawowej;
- 3) potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych, które powinno określać datę jego zawarcia, dzień od którego obowiązuje i okres na jaki zostało zawarte;
- 4) potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię porozumienia o czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej, które powinno określać datę jego zawarcia, dzień od którego obowiązuje, okres na jaki zostało zawarte i wysokość odprowadzanej w tym czasie składki podstawowej.”,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Organ nadzoru zawiadamia pracodawcę o dokonaniu wpisu do rejestru programów porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo porozumienia o czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej w terminie 30 dni od dnia otrzymania od pracodawcy dokumentów, o których mowa w ust. 7pkt 3 albo pkt 4.

7b. Zwolnienia z obowiązku odprowadzania składki podstawowej w wysokości określonej w umowie zakładowej obowiązują od dat wskazanych w dokumentach, o których mowa w ust. 7, z zastrzeżeniem ust. 2 – 3a oraz art. 39.”,

f) uchyla się ust. 8-10 oraz ust. 12;

13) w art. 40:

a) w ust. 2:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) podjęcia przez pracodawcę jednostronnej decyzji o rozwiązaniu umowy zakładowej, pod warunkiem zachowania co najmniej 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia;”,
- w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
- „6) nie zatrudniania przez pracodawcę przez okres co najmniej 6 miesięcy osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 4;
- 7) nie przystąpienia do niego żadnej osoby uprawnionej przez okres co najmniej 12 miesięcy od utworzenia programu.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Likwidacja programu nie może nastąpić, jeżeli zachodzi przypadek określony w art. 40 ust. 2 pkt 6, a w programie prowadzonym przez podmioty wskazane w art. 5 ust. 4 uczestniczą osoby wymienione w art. 5 ust. 4.”;
- 14) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1–4 oraz pkt 6 i 7, pracodawca lub likwidator pracodawcy składa do organu nadzoru wnioski o wykreślenie programu z rejestru programów. W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1–4, niezbędne jest przedstawienie dokumentów potwierdzających zaistnienie przyczyn likwidacji programu.”;
- 15) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:
- „ZASADY WYPŁAT, WYPŁAT TRANSFEROWYCH, ZWROTU Z PROGRAMU I PRZENIESIENIA”;
- 16) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:
- „Art. 46a. 1. W sytuacji, w której decyzja organu nadzoru o wpisie zmian do rejestru programów w przedmiocie zmiany formy programu lub zarządzającego stanie się ostateczna, dokonuje się przeniesienia w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od dnia doręczenia dotychczasowemu zarządzającemu dyspozycji od pracodawcy dotyczącej przeniesienia.
2. Szczegółowe warunki przeniesienia mogą być określone przez strony w umowie z instytucją finansową.”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1808) w art. 13a wprowadza się następujące zmiany:
- 1) ust. 2–6 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku gdy kwoty ustalone w sposób określony w ust. 1 albo ust. 1a, będą niższe od kwot ogłoszonych w poprzednim roku kalendarzowym, obowiązują kwoty wpłat dokonywanych na IKZE ogłoszone w poprzednim roku kalendarzowym.

3. W przypadku IKZE prowadzonego w ramach umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym ograniczenia, o których mowa w ust. 1 oraz ust.1a, dotyczą części składki ubezpieczeniowej stanowiącej wpłatę na IKZE.

4. Jeżeli do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym będą dokonywane wpłaty na IKZE, brak jest podstaw, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 1a, do ustalenia przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, jako podstawę do ustalenia kwot, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 1a, przyjmuje się przeciętne miesięczne wynagrodzenie z trzeciego kwartału roku poprzedniego.

5. Po przekroczeniu kwot określonych w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 8, instytucja finansowa jest obowiązana do przekazania nadpłaconej kwoty w sposób określony w umowie o prowadzenie IKZE.

6. Przepisy ust. 1 oraz ust. 1a nie mają zastosowania do przyjmowanych wypłat transferowych.”;

2) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym będą dokonywane wpłaty na IKZE, w drodze obwieszczenia, wysokość kwot, o których mowa w ust. 1 i ust. 1a.”.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2022 r.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2022 r., z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Iwona Szulc

Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej

/-podpisano elektronicznie/

Uzasadnienie

Niniejszym projektem nowelizuje się ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 686 i 2320), zwaną dalej „ustawą o PPE” – art. 1 projektowanej ustawy oraz wprowadza się zmiany w art. 13a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1808), dalej zwanej „ustawą o IKE i IKZE” – art. 2 projektowanej ustawy.

Pracownicze programy emerytalne (PPE) stanowią wraz z pracowniczymi planami kapitałowymi (PPK) zbiorową formę gromadzenia oszczędności emerytalnych organizowaną pod patronatem pracodawców. Rozwój formy dodatkowego grupowego oszczędzania w pracowniczych programach emerytalnych ma charakter powolny, natomiast incydentalne okresy jego gwałtownego rozwoju były związane głównie ze zmianami regulacji prawnych. W 2004 r. miało to związek z obowiązkiem przekształcenia grupowych form oszczędzania na cele emerytalne w PPE, natomiast na przełomie lat 2018-2019 – z obowiązkiem wprowadzania przez pracodawców nowego rozwiązania, tj. PPK. Potwierdza to, że warunkiem efektywnego funkcjonowania dodatkowych form zabezpieczenia emerytalnego jest dogodna i sprzyjająca architektura normatywna. Przedstawione w projekcie ustawy propozycje uwzględniają potrzebę harmonijnego rozwoju systemu emerytalnego i tym samym również wpisują się w kierunki polityki rządu polskiego, której jednym z priorytetów jest stworzenie mechanizmów kreujących odpowiedni poziom świadczeń emerytalnych obywateli.

Dlatego też przedkładana nowelizacja ma na celu:

1) wprowadzenie ułatwień w prowadzeniu PPE dla pracodawców, które polegają na zniesieniu najbardziej uciążliwych obowiązków administracyjnych obciążających ww. podmioty. Zgodnie z proponowanymi zmianami realizacja ww. obowiązków administracyjnych spoczywałaby wówczas na instytucjach finansowych obsługujących pracownicze programy emerytalne, które posiadają niezbędną do tego infrastrukturę techniczną i zasoby osobowe,

2) uproszczenie trybu zawierania przez pracodawców z reprezentacją pracowników porozumień o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych bądź o czasowym ograniczeniu wysokości składki podstawowej w PPE przez rezygnację z trybu ich

rejestracji przez organ nadzoru. Zamiast trybu rejestracji powyższych porozumień proponuje się wprowadzenie trybu notyfikacji faktu ich zawarcia, co nie wymagałoby wydania decyzji administracyjnej,

3) wprowadzenie korzystnych zmian dotyczących warunków uczestnictwa w programie - np. zniesienie fakultatywnego zakazu wnoszenia składki dodatkowej, dywersyfikacja źródeł finansowania składki dodatkowej, bezwarunkowe dopuszczenie możliwości wnoszenia składek dodatkowych, również za okresy nieobecności w pracy (np. w związku z urlopem wychowawczym). Zmiany te w ocenie projektodawcy wpłyną pozytywnie na aktywne uczestnictwo pracowników w PPE,

4) dookreślenie niektórych kompetencji nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego,

5) dostosowanie pozostałych przepisów art. 13a ustawy o IKE i IKZE do wprowadzonego w art. 13a tej ustawy przepisu ust. 1a, który reguluje limit wpłat na IKZE dokonywanych przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Pozostałe zmiany sprowadzają się do zmian o charakterze porządkującym.

Szczegółowe uzasadnienie poszczególnych przepisów projektowanej ustawy.

Art. 1 - zmiany w ustawie o PPE

1) dodanie pkt 27 w art. 2 w ust. 1

Obowiązujące przepisy ustawy o PPE nie regulują kwestii przenoszenia środków w sytuacji zmiany formy programu lub zarządzającego.

Proponowana zmiana związana jest z postulowanym wprowadzeniem do ustawy o PPE zasad przenoszenia środków w związku ze zmianą formy programu lub zarządzającego. Dlatego też proponuje się dodanie w art. 2 w ust. 1 nowego pkt 27, w którym zdefiniowane zostanie pojęcie „przeniesienie”. Zgodnie z propozycją „przeniesienie” oznaczać będzie przekazanie przez dotychczasowego zarządzającego środków zgromadzonych w ramach programu do nowego zarządzającego w związku ze zmianą formy programu lub zarządzającego.

2) dodanie ust. 4a w art. 8

W art. 8 ustawy o PPE mowa jest o informacjach sporządzanych i przekazywanych przez zarządzającego (instytucję finansową lub fundusz emerytalny). W związku z propozycją dodania nowej instytucji prawnej jaką jest zaproponowane w punkcie 1 „przeniesienie”, do art. 8 ustawy o PPE proponuje się dodać przepis – ust. 4a, który określałby sposób przekazania informacji w przypadku przeniesienia, tak jak ma to miejsce w sytuacji wypłaty transferowej i wypłaty.

Zgodnie z brzmieniem proponowanego ust. 4a zarządzający w przypadku dokonywania przeniesienia przekazywałby wraz z dokonaniem przeniesienia następnemu zarządzającemu jeden egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, i informacje uzyskane od wszystkich poprzednich zarządzających oraz od instytucji finansowych prowadzących IKE uczestnika. Drugi egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, zarządzający przekazuje uczestnikowi.

3) zmiana brzmienia pkt 10 w art. 13 w ust. 1

W obecnym brzmieniu przepis stanowi, iż umowa zakładowa określa minimalną wysokość możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej, jeżeli umowa zakładowa nie zakazuje deklарowania składki dodatkowej. Dotychczasowa praktyka pokazuje, iż obecne regulacje dotyczące zasad deklарowania składki dodatkowej są mało efektywne, gdyż ograniczają ilość środków, jakie mogłyby być przekazywane do programu z tytułu składki dodatkowej. Ponadto analiza umów tworzących PPE występujących w obrocie prawnym pokazuje, że zakaz deklарowania składki dodatkowej w praktyce nie występuje, a uczestnicy mają prawo wnoszenia składek dodatkowych

Dlatego też postuluje się wprowadzenie do ustawy o PPE bezwarunkowej możliwości deklарowania składki dodatkowej. Zgodnie z propozycją pkt 10 otrzymałby brzmienie: „10) minimalną wysokość możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej”.

Zniesienie zakazu deklарowania składki dodatkowej będzie stanowiło ze strony ustawodawcy wyraźny sygnał do aktywizacji uczestników PPE w zakresie gromadzenia dodatkowych oszczędności na poczet przyszłej emerytury.

4) zmiana brzmienia ust. 3 w art. 18

Z brzmienia ust. 3 usunięto odniesienie do braku zakazu w umowie zakładowej deklарowania składki dodatkowej a także, w związku ze zmianą jak w pkt 7 (możliwość odprowadzana składki dodatkowej z innych źródeł niż wynagrodzenie), inaczej sformułowano przepis mówiący o potrącaniu składki i upoważnieniu dla pracodawcy do jej naliczania i potrącania.

Dlatego proponuje się następujące brzmienie:

„3. Deklaracja zawiera również wysokość deklарowanej składki dodatkowej, a w przypadku gdy składka dodatkowa będzie potrącana z wynagrodzenia uczestnika także upoważnienie dla pracodawcy do jej naliczania i potrącania z wynagrodzenia oraz dokonania jej przelewu na rachunek uczestnika.”

5) zmiana brzmienia art. 23

W obecnym stanie prawnym (art. 23 ustawy o PPE) podmiotem zobowiązanym do przekazywania informacji dotyczącej realizacji prowadzonego programu jest pracodawca prowadzący program. Po zmianie, do raportowania zobowiązana byłaby instytucja finansowa

zarządzająca programem. Postulat zmiany podmiotu zobowiązanego do raportowania wynika przede wszystkim z doświadczeń organu nadzoru związanych z weryfikacją poprawności i rzetelności danych przekazywanych w informacjach rocznych. Jak stwierdza UKNF wielokrotnie miały miejsce sytuacje nieprzekazywania tej informacji bądź przekazywania jej z niepełnymi bądź niepoprawnymi danymi. Podmiot zarządzający, będący profesjonalnym uczestnikiem rynku finansowego, jest właściwym adresatem obowiązku wynikającego z art. 23 ustawy o PPE, gdyż posiada odpowiednie zasoby personalne, techniczne i organizacyjne, które gwarantują wywiązywanie się z przedmiotowego obowiązku w sposób terminowy i rzetelny. Należy także dodać, że organ nadzoru corocznie występuje do zarządzających o przekazanie danych dotyczących rynku PPE, z uwzględnieniem informacji dotyczących poszczególnych programów, mając w ten sposób możliwość porównania najistotniejszych danych z informacjami przekazywanymi przez pracodawców. Ww. wystąpienia organu nadzoru do zarządzających nie wynikają z przepisów prawa, a stanowią raczej przejaw pewnej praktyki nadzorczej. W związku z powyższym, uwzględnienie postulowanej zmiany usankcjonowałoby dotychczas obowiązującą praktykę, z drugiej zaś strony skutkowałoby zniesieniem obowiązku informacyjnego po stronie pracodawcy, co uprościłoby realizowanie PPE.

Stąd proponuje się nałożenie obowiązków informacyjnych na zarządzających PPE do przekazywania corocznie – na początku roku (np.: do 31 stycznia danego roku za rok poprzedni) informacji dotyczących realizacji programów, których zakres określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego wydane na podstawie ust. 3 art. 23.

6) dodanie art. 23a i art. 23b

Proponowany art. 23a w ust.1 zobowiązuje pracodawcę, który utworzył PPE do przekazania Polskiemu Funduszowi Rozwoju (PFR) oświadczenia o liczbie uczestników programu oraz liczbie pracowników zatrudnionych u pracodawcy według stanu na dzień 1 stycznia i według stanu na dzień 1 lipca w danym roku kalendarzowym. Dana ta jest konieczna do wyliczenia wskaźnika uczestnictwa w PPE (liczba uczestników/liczba pracowników). Z kolei wartość wskaźnika uczestnictwa jest istotna, ponieważ PFR weryfikuje, czy pracodawcy prowadzący PPE i nie posiadający PPK spełniają ustawowe przesłanki uprawniające ich do niewdrażania PPK - wśród tych przesłanek jest m. in. zapewnienie partycypacji w PPE na poziomie co najmniej 25% (zob. art. 133 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych).

W ust. 2 określono sposób i termin przekazywania tej informacji. I tak proponuje się aby oświadczenie pracodawcy było przekazywane w postaci papierowej albo elektronicznej

odpowiednio do dnia 31 stycznia i do dnia 31 lipca w danym roku kalendarzowym. W dodawanym art. 23b proponuje się zobowiązać PFR do przekazywania organowi nadzoru (Komisji Nadzoru Finansowego) informacji o liczbie pracowników i liczbie uczestników zatrudnionych u danego pracodawcy według stanu na dzień 1 stycznia w danym roku kalendarzowym. Zgodnie z propozycją informacja ta byłaby przekazywana organowi nadzoru w postaci elektronicznej w formacie uzgodnionym z organem nadzoru, w terminie do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego.

7) zmiany w art. 25- zmiana brzmienia ust. 1 i dodanie ust. 5a:

a) w ust. 1 modyfikuje się brzmienie tego przepisu w ten sposób, że przepis nie zawiera warunku dotyczącego zakazu w umowie zakładowej deklarowania składki dodatkowej. Patrz pkt 3 uzasadnienia.

Proponowane brzmienie:

„1. Uczestnik może zadeklarować składkę dodatkową.”,

b) dodawany ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Składka dodatkowa na rachunek w programie może być również odprowadzana z innych źródeł niż wynagrodzenie za okresy, w których uczestnik nie otrzymywał wynagrodzenia.”

W dodawanym ust. 5a proponuje się stworzyć możliwość finansowania przez uczestnika czynnego, tj. osobę, za którą pracodawca w poprzednim kwartale odprowadzał składkę podstawową, składki dodatkowej także z innych źródeł dochodu, analogicznie jak w przypadku IKE i IKZE, w których nie występuje ograniczenie źródeł finansowania wpłat, w sytuacji gdy uczestnik ten nie otrzymuje wynagrodzenia (tj. przez uczestników czynnych przebywających np.: na urlopie bezpłatnym, urlopie wychowawczym, długotrwałym zwolnieniu lekarskim).

8) zmiana w art. 34:

a) w ust. 1 dodanie pkt 6.

Ust. 1 w obowiązującym brzmieniu określa dane, które obejmuje wpis programu zakładowego do rejestru programów. Obecnie wejście w życie porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo porozumienia o czasowym ograniczeniu wysokości składki podstawowej jest możliwe dopiero po wydaniu przez organ nadzoru odpowiedniej decyzji administracyjnej. Ustalony w ten sposób tryb obowiązywania ww. porozumień jest nieefektywny, albowiem skutkuje nadmiernym wydłużeniem okresu, po jakim takie porozumienia zaczynają obowiązywać. Jednocześnie przy tym trybie i wymogu postępowania administracyjnego w przedmiocie wpisu tych porozumień do rejestru programów, jest znacznie utrudnione dochowanie 7-dniowego terminu dla organu nadzoru na wpisanie do rejestru programów porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania

składek podstawowych albo o czasowym ograniczeniu wysokości składki podstawowej. Stąd konieczność usunięcia przedmiotowego terminu. W miejsce trybu rejestracyjnego proponuje się wprowadzenie postępowania notyfikacyjnego, w ramach którego pracodawca zgłaszałby jedynie fakt zawarcia porozumienia, przekazując równocześnie to porozumienie. Porozumienie obowiązywałoby więc już od chwili jego zawarcia, a organ nadzoru zastrzegałby sobie możliwość weryfikacji zgodności jego postanowień z przepisami ustawy o PPE w ramach czynności nadzorczych a nie rejestracyjnych.

Przyjmując koncepcję, że do rejestru programów będzie wpisywane zwolnienie z obowiązku odprowadzania składki w wysokości określonej w umowie o prowadzenie programu oparte tylko na porozumieniu o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych i porozumieniu o czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej (tak jak ma to miejsce obecnie) i obowiązywać będzie tryb notyfikacji w tym zakresie, a nie tryb rejestracji (jak jest to obecnie), niezbędne jest uregulowanie tego trybu w przepisach ustawy o PPE. W tym celu proponuje się dodanie do art. 34 ustawy o PPE nowych przepisów tak, aby uregulować w jednym miejscu tryb notyfikacji (zawiadamiania) oraz zmianę art. 37 ustawy o PPE, który obecnie dla wpisu ww. porozumień do rejestru programów przewiduje formę decyzji administracyjnej. Dlatego też w art. 34 w ust. 1 proponuje się dodanie przepisu (pkt 6), który określi, że wpis programu zakładowego do rejestru programów obejmuje również dane dotyczące porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych bądź o czasowym ograniczeniu wysokości składki podstawowej.

b) zmiana ust. 4 i 5

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 34 ust. 4 ustawy o PPE, pracodawca jest obowiązany zgłosić do rejestru programów wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 30 dni od otrzymania od zarządzającego informacji o tych zmianach. Powyższy przepis nakłada dodatkowy i, jak się wydaje, zbędny obowiązek na pracodawcę prowadzącego program w przedmiocie bieżącego informowania organu nadzoru o zmianie danych zarządzającego.

Proponuje się zniesienie tego obowiązku obciążającego pracodawcę i w projektowanym ust. 4 nałożenie go na podmiot zarządzający, który bezpośrednio informowałby zarówno organ nadzoru, jak i pracodawcę prowadzącego program o zmianie swoich danych. Do zgłaszania zmian danych powinien być bowiem zobowiązany podmiot, którego zmiany dotyczą.

Natomiast zgodnie z proponowanym ust. 5 organ nadzoru zawiadamiałby właściwych pracodawców o dokonaniu rejestracji zmian w powyższym zakresie.

9) zmiany w art. 35:

Proponowana zmiana brzmienia art. 35 polega na dookreśleniu kompetencji Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) dotyczących wydawania rozstrzygnięć w ramach nadzoru uprzedniego.

Obecnie przepisy ustawy o PPE nie przewidują wprost możliwości wydania przez KNF decyzji odmownej w przedmiocie wpisu zmian PPE do rejestru programów oraz w przedmiocie wykreślenia PPE z rejestru programów, w przypadku niezgodności programu z przepisami ustawy o PPE oraz w przypadku nieusunięcia przez stronę nieprawidłowości w terminie określonym przez organ nadzoru. Sytuacja taka rodzi wątpliwości, co do istnienia kompetencji KNF do wydawania tych decyzji.

Za zasadne należy uznać wskazanie w projektowanych ust. 2 i ust. 3 w art. 35 ustawy o PPE, w sposób nie budzący jakichkolwiek wątpliwości, iż organ nadzoru może (poza odmową rejestracji programu z powodu jego niezgodności z przepisami ustawy o PPE lub z powodu nieusunięcia nieprawidłowości w terminie przez niego określonym) odmówić również rejestracji zmian programu oraz wykreślenia programu z rejestru z powodu odpowiednio, niezgodności programu z przepisami ustawy lub niezgodności trybu wykreślenia programu z przepisami ustawy, a nadto z powodu nieusunięcia nieprawidłowości w terminie określonym przez organ nadzoru.

10) zmiany w art. 36:

Proponowana zmiana dotyczy wykonywania przez KNF nadzoru bieżącego nad pracodawcami i instytucjami finansowymi w sytuacji zlikwidowania PPE.

Obecne regulacje dotyczące zasad wykonywania nadzoru bieżącego nad pracodawcami i instytucjami finansowymi realizującymi programy uznać należy za niewystarczające. Dokonują one bowiem ograniczenia czasowego w nadzorze wykonywanym przez KNF, które uniemożliwia efektywne sprawowanie nadzoru nad programami. Aktualnie KNF może nadzorować prawidłowość realizacji programu tylko do momentu jego likwidacji. Stan ten daje możliwość pracodawcom (a pośrednio instytucjom finansowym), którzy dopuścili się nieprawidłowości w realizacji programu uniknięcia odpowiedzialności poprzez zlikwidowanie prowadzonego programu (tj. złożenie wniosku o wykreślenie programu z rejestru programów). Po zlikwidowaniu programu organ nadzoru nie posiada już podstawy do podejmowania działań nadzorczych wobec pracodawców i instytucji finansowych, którzy realizowali program.

W związku z tym, proponuje się dokonać zmiany art. 36 ustawy o PPE (określającego zasady sprawowania nadzoru bieżącego), która powinna polegać na wskazaniu podstawy dla KNF do wykonywania nadzoru w sytuacji zlikwidowania programu.

Postulowana zmiana polega na modyfikacji art. 36 ust. 2, 3, 5 i 6 ustawy o PPE oraz na dodaniu do art. 36 ustawy o PPE ustępu 3a.

11) zmiana ust. 2 w art. 37

Zgodnie z obecnym brzmieniem ust. 2 w art. 37 rejestracja programu, odmowa rejestracji, wpis zmian do rejestru programów z wyłączeniem art. 34 ust. 5, odmowa wpisu zmian do rejestru, wpis i odmowa wpisu do rejestru postanowień porozumień, o których mowa w art. 38 i 39, zezwolenie i odmowa zezwolenia na zawieszenie naliczania i odprowadzania składek podstawowych, nałożenie kary pieniężnej oraz wykreślenie programu z rejestru następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Proponowane brzmienie zakłada uproszczenie trybu zawierania przez pracodawców porozumień z reprezentacją pracowników o zawieszeniu odprowadzania bądź ograniczeniu wysokości składek podstawowych w PPE przez rezygnację z trybu ich rejestracji przez organ nadzoru. Zamiast trybu rejestracji tych porozumień, wprowadza się tryb notyfikacji faktu ich zawarcia, co nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

12) zmiany w art. 38

Przepis określający zasady zawieszania składki podstawowej i ograniczania jej wysokości (art. 38 ustawy o PPE) jest nieprecyzyjny. Nie reguluje on bowiem maksymalnego terminu jednostronnego ograniczenia składki podstawowej przez pracodawcę oraz nie rozstrzyga w sposób jednoznaczny kwestii, czy po okresie jednostronnego zawieszenia składki podstawowej istnieje konieczność wpłaty do instytucji finansowej zawieszonych kwot składek podstawowych. Powyższe utrudnia stosowanie przepisu art. 38 ustawy o PPE.

Brak jest również w art. 38 ustawy o PPE regulacji, która zobowiązywałaby pracodawcę do przekazania do organu nadzoru informacji o jednostronnym zawieszeniu składki podstawowej albo ograniczeniu jej wysokości. Utrudnia to organowi nadzoru sprawowanie skutecznego nadzoru bieżącego nad programami prowadzonymi przez pracodawców.

Wątpliwości interpretacyjne budzi także art. 38 ust. 4 ustawy o PPE. Przepis ten bowiem nie wskazuje w sposób jednoznaczny, że po okresie jednostronnego zawieszenia składki podstawowej albo jednostronnego ograniczenia składki podstawowej kontynuowanie zwolnienia z obowiązku odprowadzania składki podstawowej może nastąpić wyłącznie w drodze zawarcia porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych lub porozumienia o czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej. Jednocześnie przepis ten w obecnym brzmieniu nie określa sekwencji korzystania przez pracodawcę z poszczególnych instytucji zwalniających z obowiązku odprowadzania składki podstawowej w wysokości określonej w umowie zakładowej, tj. czy np.

po okresie jednostronnego zawieszenia składki podstawowej może nastąpić jednostronne ograniczenie składki podstawowej, czy też powinno zostać zawarte odpowiednie porozumienie. Dodatkowo art. 38 ust. 4 ustawy o PPE w aktualnym brzmieniu może być interpretowany w ten sposób, że zawarcie porozumienia (o zawieszeniu albo ograniczeniu składki podstawowej) może nastąpić tylko po jednostronnym zawieszeniu składki podstawowej, a takie rozumienie ww. przepisu wydaje się nieuzasadnione.

Wątpliwości budzi także obecny kształt art. 38 ust. 8 ustawy o PPE konstytuujący tryb rejestracyjny w zakresie porozumień o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych lub o czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej. Obecnie bowiem wejście w życie porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo porozumienia o czasowym ograniczeniu ich wysokości jest możliwe dopiero po wydaniu przez organ nadzoru odpowiedniej decyzji administracyjnej. Ustalony w ten sposób tryb obowiązywania ww. porozumień jest nieefektywny, albowiem skutkuje nadmiernym wydłużeniem okresu, po jakim takie porozumienia zaczynają obowiązywać. Jednocześnie przy tym trybie i wymogu postępowania administracyjnego w przedmiocie wpisu rzeczonych porozumień do rejestru, jest znacznie utrudnione dochowanie 7-dniowego terminu dla organu nadzoru na wpisanie do rejestru programów porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo porozumienia o czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej. Stąd również konieczność usunięcia przedmiotowego terminu. W miejsce trybu rejestracyjnego proponuje się wprowadzenie postępowania notyfikacyjnego, w ramach którego pracodawca zgłaszałby jedynie fakt zawarcia porozumienia, przekazując równocześnie to porozumienie. Porozumienie obowiązywałoby więc już od chwili jego zawarcia, a organ nadzoru zastrzegłby sobie możliwość weryfikacji zgodności jego postanowień z przepisami ustawy o PPE w ramach czynności nadzorczych, a nie rejestracyjnych.

a) zmiana brzmienia ust. 1 pkt 1 – zmiana doprecyzowująca. Brak w obowiązującym przepisie art. 38 ust 1 pkt 1 sformułowania „naliczania” budził wątpliwości czy po okresie zawieszenia pracodawca zobowiązany jest do uregulowania składek, których odprowadzenie do programu było zawieszane. W projekcie proponuje się wyraźne wskazanie, w dodawanym ust. 3b, że pracodawca nie ma takiego obowiązku.

b) dodanie ust. 3a i 3b

W dodawanym ust. 3a proponuje się uregulowanie maksymalnego terminu jednostronnego ograniczenia składki podstawowej przez pracodawcę. Zgodnie z projektowanym przepisem

w okresie obejmującym 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych łączny okres jednostronnego ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć 6 miesięcy.

Natomiast w dodawanym ust. 3b proponuje się wyraźnie wskazać, że po okresie zawieszenia, bądź ograniczenia składki podstawowej pracodawca nie jest zobowiązany do wpłaty kwoty składki, która nie została odprowadzona w związku z ograniczeniem albo zawieszeniem składki podstawowej. Takie uregulowanie powinno usunąć powstające na tym tle wątpliwości.

c) zmiana brzmienia ust. 4

Obecnie przepis zawarty w ust. 4 nie wskazuje w sposób jednoznaczny, że po okresie jednostronnego zawieszenia składki podstawowej albo jednostronnego ograniczenia składki podstawowej kontynuowanie zwolnienia z obowiązku odprowadzania składki podstawowej może nastąpić wyłącznie w drodze zawarcia porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych lub porozumienia o czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej. Jednocześnie przepis ten w obecnym brzmieniu nie określa sekwencji korzystania przez pracodawcę z poszczególnych instytucji zwalniających z obowiązku odprowadzania składki podstawowej w wysokości określonej w umowie zakładowej, tj. czy np. po okresie jednostronnego zawieszenia składki podstawowej może nastąpić jednostronne ograniczenie składki podstawowej, czy też powinno zostać zawarte odpowiednie porozumienie. Dodatkowo art. 38 ust. 4 ustawy o PPE w aktualnym brzmieniu może być interpretowany w ten sposób, że zawarcie porozumienia (o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo o czasowym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej) może nastąpić tylko po jednostronnym zawieszeniu składki podstawowej, a takie rozumienie ww. przepisu wydaje się nieuzasadnione.

Dlatego też w proponowane brzmienie ust. 4 zostało zmodyfikowane aby wyeliminować ww. wątpliwości interpretacyjne.

d) zmiana brzmienia ust. 7, dodanie ust. 7a i 7b oraz uchylene ust. 8-10

Zgodnie z obowiązującym ust. 7 pracodawca przekazuje porozumienie organowi nadzoru niezwłocznie po jego zawarciu. Natomiast obecne brzmienie ust. 8 -10 wskazuje, że wejście w życie porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo porozumienia o czasowym ograniczeniu ich wysokości jest możliwe dopiero po wydaniu przez organ nadzoru odpowiedniej decyzji administracyjnej. Ustalony w ten sposób tryb obowiązywania ww. porozumień jest nieefektywny, albowiem skutkuje nadmiernym wydłużeniem okresu, po jakim takie porozumienia zaczynają obowiązywać. Jednocześnie przy tym trybie i wymogu postępowania administracyjnego w przedmiocie wpisu porozumień do rejestru, jest znacznie utrudnione dochowanie 7-dniowego terminu dla organu nadzoru na

wpisanie do rejestru PPE porozumienia o zawieszeniu albo ograniczeniu składki podstawowej. Dlatego w miejsce trybu rejestracyjnego proponuje się wprowadzenie postępowania notyfikacyjnego, w ramach którego pracodawca zgłaszałby jedynie fakt zawarcia porozumienia, przekazując równocześnie to porozumienie. Porozumienie obowiązywałoby więc już od chwili jego zawarcia, a organ nadzoru zastrzegałby sobie możliwość weryfikacji zgodności jego postanowień z przepisami ustawy o PPE w ramach czynności nadzorczych, a nie rejestracyjnych.

W projektowanym ust. 7 proponuje się, aby pracodawca w terminie 7 dni od zwolnienia się z obowiązku odprowadzania składki podstawowej w wysokości określonej w umowie zakładowej przekazywał organowi nadzoru:

- 1) informację o jednostronnym zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych, która powinna określać datę jego dokonania i okres na jaki następuje,
- 2) informację o jednostronnym ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej, która powinna określać datę jego dokonania, okres na jaki następuje i wysokość odprowadzanej w tym czasie składki podstawowej,
- 3) potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych, które powinno określać datę jego zawarcia, dzień od którego obowiązuje i okres na jaki zostało zawarte,
- 4) potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię porozumienia o ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej, które powinno określać datę jego zawarcia, dzień od którego obowiązuje, okres na jaki zostało zawarte i wysokość odprowadzanej w tym czasie składki podstawowej”.

W dodawanym ust. 7a określa się termin, w którym organ nadzoru zawiadamia pracodawcę o dokonaniu wpisu porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo porozumienia o ograniczeniu wysokości naliczanej składki podstawowej. Takiego zawiadomienia organ nadzoru powinien dokonać w terminie 30 dni od dnia otrzymania od pracodawcy dokumentów, o których mowa w ust. 7 pkt 3 albo pkt 4.

W myśl dodawanego ust. 7b zwolnienia z obowiązku odprowadzania składki podstawowej w wysokości określonej w umowie zakładowej obowiązują od dat wskazanych w dokumentach, o których mowa w art. 38 ust. 7, z zastrzeżeniem art. 38 ust. 2 – 3a oraz art. 39. Natomiast uchylenie się ust. 8-10 związane jest z wprowadzeniem proponowanego powyżej trybu notyfikacji. Konieczność usunięcia ust. 9 wynika z tego, iż wszystkie powyższe zwolnienia z obowiązku odprowadzania składki podstawowej będą obowiązywać od dnia ich dokonania (jednostronne) lub od dnia określonego w porozumieniu.

e) zmiana dotyczy uchylecia ust. 12

Ust. 12 obowiązującej ustawy o PPE dotyczy przekazywania organowi nadzoru przez pracodawcę informacji o rozwiązaniu porozumienia. Proponuje się uchylenie tego przepisu z uwagi na to, że zgodnie z projektowanym brzmieniem ust. 7 informacja przekazywana przez pracodawcę organowi nadzoru określa okres na jaki następuje porozumienie.

13) zmiany w art. 40 w ust. 2 i 3

a) zmiany w ust. 2:

- zmiana brzmienia pkt 4 - Zgodnie z obowiązującym brzmieniem pkt 4 likwidacja programu może nastąpić w przypadku podjęcia przez pracodawcę jednostronnej decyzji o rozwiązaniu umowy zakładowej, pod warunkiem zachowania co najmniej 12-miesięcznego okresu wypowiedzenia, jeżeli uprzednio przez okres co najmniej trzech miesięcy zostało zawieszona odprowadzanie składek podstawowych lub została ograniczona ich wysokość.

Przesłankę przewidującą bardzo długi okres wypowiedzenia umowy zakładowej – 12 miesięczny należy uznać za bardzo restrykcyjną, tym bardziej, że okres ten jest dodatkowo wydłużony przez konieczność wcześniejszego dokonania zawieszenia odprowadzania składek podstawowych, które powinno trwać co najmniej 3 miesiące.

Proponuje się zatem skrócić okres wypowiedzenia do trzech miesięcy,

- zmiana dotyczy dodawanych pkt 6 i 7

Przesłanki określone w art. 40 ustawy o PPE nie dają pracodawcy możliwości zlikwidowania programu w sytuacji, gdy nie zatrudnia on pracowników, tj. w sytuacji, w której brak jest uczestników w programie (w tym nawet uczestników potencjalnych). W takim przypadku prowadzenie programu przez pracodawcę jest bezcelowe, gdyż nie następuje gromadzenie środków w programie.

W związku z tym, proponuje się wprowadzenie przepisu, który zezwalałby pracodawcy na zlikwidowanie programu w sytuacji braku zatrudniania przez niego pracowników (pkt 6) lub braku przystąpienia do programu uczestników przez pewien okres czasu (pkt 7).

Jednocześnie wskazać warto, że w proponowanych pkt 6 i 7 zawarto takie limity czasu, aby krótkotrwałe zmiany u pracodawcy prowadzącego program powodujące przejściowy brak pracowników (np. pewne zmiany organizacyjne) nie mu dawały pretekstu do zlikwidowania programu.

b) zmiana brzmienia ust. 3

W obowiązującym brzmieniu przepis zawarty w ust. 3 stanowi, iż likwidacja programu następuje, jeżeli u osoby, o której mowa w art. 5 ust. 4 (osoba fizyczna prowadząca działalność

gospodarczą, wspólnik spółki cywilnej, jawnej, spółki partnerskiej oraz komandytowo-akcyjnej i komandytowej), nie pozostają w zatrudnieniu pracownicy będący uczestnikami programu.

Proponowana zmiana ust. 3 jest konsekwencją zaproponowania dodania nowego pkt 6 w art. 40 ust. 2. Zgodnie z propozycją brzmienia ust. 3 likwidacja programu nie może nastąpić, jeżeli zachodzi przypadek określony w art. 40 ust. 2 pkt 6, a w programie prowadzonym przez podmioty wskazane w art. 5 ust. 4 uczestniczą osoby wymienione w art. 5 ust. 4.

Za zasadne należy uznać, żeby w sytuacji, w której u pracodawców prowadzących program będących osobą fizyczną, spółką: cywilną, jawną, partnerską, komandytowo-akcyjną i komandytową zabraknie pracowników (osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych), a pozostaną uczestnicy w postaci samej osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą lub osób będących wyłącznie wspólnikami tych spółek, program był kontynuowany.

14) zmiana w art. 41 w ust. 3

Przepis zawarty w obowiązującym ust. 3 stanowi, iż w przypadkach, o których mowa w pracodawca lub likwidator pracodawcy jest obowiązany do złożenia do organu nadzoru wniosku o wydanie decyzji o wykreśleniu programu z rejestru programów, przedstawiając dokumenty potwierdzające zaistnienie przyczyn likwidacji programu.

Zaproponowane brzmienie ust. 3 - W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1–4 oraz pkt 6 i 7, pracodawca lub likwidator pracodawcy składa do organu nadzoru wnioski o wykreślenie programu z rejestru programów. W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1–4 niezbędne jest przedstawienie dokumentów potwierdzających zaistnienie przyczyn likwidacji programu - związane jest z proponowaną zmianą ust. 2 w art. 40.

Powyższa propozycja podyktowana jest brakiem możliwości udowodnienia konkretnym dokumentem sytuacji określonej w art. 40 ust. 2 pkt 6) i pkt 7) ustawy o PPE, tak jak może mieć to miejsce w pozostałych przypadkach wskazanych w art. 40 ust. 2 pkt 1) – pkt 4) ustawy o PPE.

Jednocześnie ww. zmiana ma charakter porządkujący, gdyż w sytuacji określonej w art. 40 ust. 2 pkt 5 ustawy o PPE nie jest możliwe składanie jakiegokolwiek wniosku przez pracodawcę o wykreślenie programu – w tym przypadku wykreślenie następuje z urzędu, po stwierdzeniu naruszenia prawa przez zarządzającego zagranicznego. Stąd konieczność zmiany art. 41 ust. 3 ustawy o PPE polegającej na precyzyjnym wskazaniu, w jakich przypadkach powinien być składany wniosek przez pracodawcę w celu wykreślenia programu z rejestru, a w jakich wykreślenie to następuje z urzędu.

15) zmiana tytułu rozdziału 5

Z uwagi na wprowadzenie do ustawy o PPE nowej instytucji – „przeniesienie” zasadnym jest zmiana tytułu rozdziału 5 w ten sposób, aby w jego brzmieniu uwzględnić również nazwę wprowadzanej instytucji.

16) dodawany art. 46a

Przepisy ustawy o PPE w obecnym kształcie nie regulują kwestii przenoszenia środków w sytuacji zmiany formy programu lub zarządzającego.

W przedkładanej propozycji zmian ustawy o PPE zaproponowano już zdefiniowanie pojęcia „przeniesienie” (zmiana 1) oraz uregulowano przekazywanie przez zarządzającego informacji w przypadku dokonania przeniesienia (zmiana 2– dodawany ust. 4a w art. 8).

Dlatego też proponuje się, aby w dodawanym art. 46a określić również kiedy następuje przeniesienie oraz określić termin, w jakim powinno ono nastąpić.

Określony termin, nie dłuższy niż 1 miesiąc od dnia doręczenia ostatecznej decyzji organu nadzoru o wpisie zmian do rejestru w przedmiocie zmiany formy programu lub zarządzającego, pozwoli zapobiec sytuacjom, w których dotychczasowy zarządzający przetrzymywałby w sposób nadmiernie długi środki zgromadzone w programie. Natomiast zgodnie z proponowanym ust. 2 szczegółowe warunki przeniesienia mogą być określone przez strony w umowie z instytucją finansową.

Art. 2 projektowanej ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz indywidualnych kontaktach zabezpieczenia emerytalnego. W art. 13a ustawy o IKE i IKZE w ust. 1 określono, że wpłaty dokonywane na IKZE w roku kalendarzowym nie mogą przekroczyć kwoty odpowiadającej 1,2-krotności przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok określonego w ustawie budżetowej lub ustawie o prowizorium budżetowym lub w ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone, z zastrzeżeniem ust. 1a. Ustawą o pracowniczych planach kapitałowych z dnia 4 października 2018 r. (Dz.U. poz. 2215) w art. 13a ustawy o IKE i IKZE dodano ust. 1a, którym określono wyższy limit wpłat dokonywanych na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 423.). Wpłaty dokonywane przez te osoby na IKZE w roku kalendarzowym nie mogą przekroczyć kwoty odpowiadającej 1,8-krotności przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w ust. 1 ustawy o IKE i IKZE.

Z uwagi na to, że w art. 13a ustawy o IKE i IKZE nie zmieniono pozostałych jednostek redakcyjnych, które są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania przepisów ustawy o IKE i IKZE konieczne jest wprowadzenie proponowanych zmian.

Celem projektu jest dostosowanie pozostałych przepisów art. 13a ustawy o IKE i IKZE do wprowadzonego w art. 13a tej ustawy przepisu ust. 1a, który reguluje limit wpłat na IKZE przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 423), zwane dalej „osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność”, w następującym zakresie:

- 1) w ust. 2 – przez dodanie wyrażenia „ust. 1a” zaproponowano przyjęcie rozwiązania, że limit wpłat na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność w kolejnym roku nie może być niższy niż w roku poprzednim;
- 2) w ust. 3 – dodanie wyrażenia „ust. 1a” powoduje, że zasada obowiązująca dla IKZE prowadzonego w ramach umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, że ustalony maksymalny roczny limit wpłat na IKZE dotyczy części składki ubezpieczeniowej stanowiącej wpłatę na IKZE, będzie dotyczyła również limitu wpłat dokonywanych przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność;
- 3) w ust. 4 – określono, że w przypadku braku podstaw (brak ustawy budżetowej, prowizorium budżetowego lub ich projektów), do ustalenia przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, jako podstawę, przyjmuje się przeciętne miesięczne wynagrodzenie z trzeciego kwartału roku poprzedniego. Zasadę przyjmowania przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z trzeciego kwartału roku poprzedniego, proponuje się również w przypadku ustalania limitu wpłat na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność.
- 4) w ust. 5 – wyraz „kwoty” zastąpiono wyrazem „kwot”, ponieważ zgodnie z przedkładaną propozycją zmiany ust. 8 w obwieszczeniu minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego będzie ogłaszał 2 kwoty maksymalnego rocznego limitu wpłat na IKZE: kwotę wpłat na IKZE jako limit wpłat na „standardowe” IKZE i kwotę wpłat jako limit wpłat na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność;
- 5) w ust. 6 – proponuje się dodanie wyrażenia „ust. 1a”, by również limit wpłat dla osób prowadzących pozarolniczą działalność nie miał zastosowania do przyjmowanych wpłat transferowych;
- 6) w ust. 8 – dodanie „ust. 1a” spowoduje że minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego będzie upoważniony do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wysokości 2 kwot maksymalnego rocznego

limitu wpłat na IKZE: na „standardowe” IKZE w oraz na IKZE dla osób prowadzących pozarolnicza działalność.

Art. 3 określa, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2022 r.

W art. 4 proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 kwietnia 2022 r. z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Przedmiot projektowanej regulacji – w ocenie projektodawcy - nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w *sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Stosownie do art. 5 tejże ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” z dniem skierowania do uzgodnień i konsultacji publicznych.

<p>Nazwa projektu: Ustawa o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Stanisław Szwed – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Departament Ubezpieczeń Społecznych tel. 22 6611738</p>	<p>Data sporządzenia 23.07.2021 r.</p> <p>Źródło Projekt własny</p> <p>Nr w wykazie prac UD 250</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I. W zakresie pracowniczych programów emerytalnych

Pracownicze programy emerytalne (PPE) stanowią – obok pracowniczych planów kapitałowych (PPK) - grupową formę gromadzenia oszczędności emerytalnych organizowaną pod patronatem pracodawców. Produkty te mają znaczący udział w III filarze emerytalnym, który jest dobrowolnym segmentem zabezpieczenia emerytalnego, a jego rolą jest generowanie dodatkowych oszczędności emerytalnych obywateli. Z danych Komisji Nadzoru Finansowego wynika, że wg stanu na dzień 31 grudnia 2020 r. 2 370 pracodawców prowadziło PPE, którymi zarządzało 30 instytucji finansowych. W PPE uczestniczyło wówczas 631 761 osób, a łączna wartość aktywów zgromadzonych w PPE wynosiła ok. 17 mld zł.

Zaletą grupowych form oszczędzania na poczet przyszłej emerytury (PPE, PPK) jest zaangażowanie i wsparcie przez pracodawców, którzy finansują znaczącą część oszczędności emerytalnych pracowników. Warunkiem efektywnego funkcjonowania dobrowolnych form zabezpieczenia emerytalnego jest dogodna i sprzyjająca architektura normatywna.

1. Ponieważ obowiązujące przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (dalej: „ustawa o PPE”) nie regulują zasad przenoszenia środków zgromadzonych w PPE przez dotychczasową instytucję zarządzającą do nowego zarządzającego w projekcie ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego, zwanym dalej „projektem ustawy”, proponuje się wprowadzenie przepisów regulujących tą kwestię.

2. Projekt ustawy wprowadza unormowania mające na celu uczynienie bardziej atrakcyjnymi warunków uczestnictwa w PPE w zakresie wnoszenia przez uczestnika składki dodatkowej (wnoszonej dobrowolnie).

Projekt ustawy zakłada zniesienie fakultatywnego zakazu wnoszenia składki dodatkowej, jak również dopuszcza finansowanie składki dodatkowej również z innych źródeł niż wynagrodzenie uczestnika PPE. Dotychczas obowiązujące regulacje przewidują dopuszczalność wnoszenia przez uczestnika PPE składki dodatkowej, o ile umowa zakładowa tego nie zakazuje. Możliwym jest więc wyłączenie dopuszczalności finansowania składki dodatkowej w PPE. Ponadto, obowiązujące przepisy ustawy o PPE dopuszczają finansowanie składki dodatkowej wyłącznie z wynagrodzenia uczestnika, co czyni niemożliwym jej wnoszenie z innych źródeł za okresy, w których uczestnik nie otrzymywał wynagrodzenia. Taki stan rzeczy wpływa niekorzystnie na potencjał oszczędzania w PPE.

3. Obowiązujące przepisy ustawy o PPE nakładają na pracodawców prowadzących PPE pewne obowiązki administracyjne. Mowa tu m. in. o cyklicznym sporządzaniu i przekazywaniu informacji rocznych nt. realizacji PPE do Komisji Nadzoru Finansowego oraz obowiązku aktualizowania danych instytucji finansowych zarządzających danym PPE. Praktyka funkcjonowania rynku PPE oraz nadzór nad pracodawcami prowadzącymi PPE wskazują na uciążliwość w prawidłowej i terminowej realizacji ww. obowiązków przez pracodawców realizujących PPE. Podmioty te w znakomitej większości nie są profesjonalnymi uczestnikami rynku finansowego, a prowadzenie PPE nie jest przedmiotem ich podstawowej działalności, co negatywnie przekłada się na terminowość i jakość dokumentacji przedkładanej przez wspomniane podmioty. Co więcej, informacje i dane, których obowiązek przekazania do Komisji Nadzoru Finansowego obciąża pracodawców prowadzących PPE znajdują się również w posiadaniu instytucji finansowych obsługujących PPE bądź bezpośrednio ich dotyczą (zmiana danych instytucji finansowej). Instytucje te ewidencjonują zarządzane przez siebie PPE i prowadzą rachunki uczestników PPE, na których odnotowują wszelkie przepływy finansowe.

Dlatego w projekcie ustawy proponuje się uproszczenie zasad prowadzenia PPE przez pracodawców poprzez zniesienie najbardziej uciążliwych obowiązków administracyjnych obciążających ww. podmioty.

Zgodnie z założeniami projektu realizacja powyższych obowiązków administracyjnych spoczywałaby na instytucjach finansowych obsługujących PPE, będących profesjonalnymi uczestnikami rynku finansowego i świadczącymi odpłatne usługi zarządzania PPE, które posiadają niezbędną do tego infrastrukturę techniczną i zasoby osobowe.

4. W projekcie ustawy proponuje się, wobec zmniejszenia obowiązków administracyjnych nałożonych na pracodawcę, aby pracodawca był obowiązany do przekazania Polskiemu Funduszowi Rozwoju (PFR) jedynie oświadczenia dotyczącego liczby uczestników PPE oraz liczby pracowników zatrudnionych (dwukrotnie w ciągu roku). Następnie proponuje się nałożenie obowiązku na PFR do przekazania tej informacji, w formie zbiorczej, do KNF.

5. Projekt ustawy zawiera regulacje ułatwiające pracodawcom prowadzącym PPE czasowe zawieszenie bądź ograniczenie wydatkowania środków na PPE w związku z trudną sytuacją finansową. Zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami długotrwałe zawieszenie bądź ograniczenie wydatkowania środków na PPE wymaga zawarcia porozumienia z reprezentacją pracowników, przy czym staje się ono skuteczne dopiero z chwilą jego rejestracji przez Komisję Nadzoru Finansowego. Rozwiązanie to jest nieefektywne, ponieważ w praktyce uniemożliwia natychmiastowe wdrożenie w zakładzie pracy postanowień ww. porozumienia, ponieważ jego rejestracja wymaga wydania decyzji administracyjnej, którą poprzedza przeprowadzenie postępowania administracyjnego. W opisanej sytuacji pracodawcy prowadzący PPE, którzy rozważają zawieszenie bądź ograniczenie wydatkowania środków w PPE, muszą antycypować termin takiego zawieszenia bądź ograniczenia (tj. uwzględnić czas postępowania rejestracyjnego), co znacząco utrudnia korzystanie z ww. instrumentarium niezwłocznie i adekwatnie do aktualnej sytuacji finansowej pracodawcy.

Proponowana zmiana przepisów polega na rezygnacji z wymogu rejestracji takich porozumień i zastąpieniu go obowiązkiem notyfikacji (zawiadomienia) przy zachowaniu maksymalnych ustawowych terminów ich obowiązywania.

6. Doprecyzowanie niektórych kompetencji nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego (organu nadzorczego).

Obowiązujące przepisy ustawy o PPE wskazują ustawowe przesłanki implikujące konieczność wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji administracyjnej o odmowie rejestracji PPE. Jednocześnie brak jest w ustawie o PPE analogicznych regulacji odnoszących się do wydawania decyzji odmownych w przedmiocie wpisu zmian PPE do rejestru programów oraz decyzji odmownych w przedmiocie wykreślenia PPE z rejestru programów. Powoduje to, że do decyzji odmawiających wpisu zmian do rejestru programów albo wykreślenia programu z rejestru programów stosuje się odpowiednio normę kompetencyjną stanowiącą podstawę do wydania decyzji odmownej, która dotyczy *sensu stricto* postępowań o wpis PPE do rejestru programów. W projekcie ustawy zakłada się wyposażenie Komisji Nadzoru Finansowego w odrębne normy kompetencyjne do wydawania decyzji odmownych w postępowaniach administracyjnych o wpis zmian do rejestru programów oraz o wykreślenie PPE z rejestru programów w oparciu o analogiczne przesłanki jak w postępowaniach o rejestrację PPE.

Projekt dookreśla też kompetencje nadzorcze Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie prowadzenia czynności nadzorczych wobec pracodawców już nie prowadzących PPE, które dotyczą nieprawidłowości powstałych w związku i w okresie prowadzenia przez nich PPE. Proponowane regulacje nie uchylają przepisom zawartym w Dziale IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego odnoszącym się do administracyjnych kar pieniężnych (w tym terminom przedawnienia deliktów administracyjnych).

7. zmiana przepisów określających zasady zawieszania składki podstawowej i ograniczania jej wysokości w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych ze stosowaniem tych przepisów.

Obowiązujący art. 38 ustawy o PPE, określający zasady zawieszania składki podstawowej i ograniczania jej wysokości jest nieprecyzyjny. Nie reguluje on bowiem maksymalnego czasu trwania jednostronnego ograniczenia wysokości składki podstawowej odprowadzanej przez pracodawcę. Rodzi to ryzyko nadużywania przez pracodawców instytucji jednostronnego ograniczenia wysokości składki, z uwagi na to, że takie ograniczenie następuje w drodze jednostronnej decyzji pracodawcy, a zatem nie wymaga zgody reprezentacji pracowników. Co więcej, pracodawca nie jest obecnie obowiązany do bieżącego informowania organu nadzorczego o dokonaniu takiego ograniczenia (poza wzmianką o tym fakcie, którą powinien zamieścić w informacji rocznej nt. realizacji PPE). Tak więc w świetle obowiązujących przepisów możliwa jest drastyczna redukcja składki wskutek podjęcia przez pracodawcę takiej decyzji (np.: do 1 zł) na czas nieokreślony, co w praktyce jest równoznaczne z zaniechaniem przez pracodawcę finansowania składek uczestników PPE. Z uwagi na to, że stan ten rodzi ryzyko nadużywania przez pracodawców instytucji jednostronnego ograniczenia wysokości składki proponowane wprowadzenie maksymalnego czasu trwania jednostronnego ograniczenia wysokości składki (maks. 6 miesięcy w okresie obejmującym 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych) powinno temu zapobiec. Ustawa o PPE nie rozstrzyga również w sposób jednoznaczny kwestii, czy po okresie jednostronnego zawieszenia składki podstawowej istnieje konieczność wpłaty do instytucji finansowej zawieszonych kwot składek podstawowych.

Ponadto w art. 38 ustawy o PPE brak jest regulacji, która zobowiązywałaby pracodawcę do przekazania do organu nadzoru informacji o jednostronnym zawieszeniu składki podstawowej albo ograniczeniu jej wysokości. Utrudnia to organowi nadzoru sprawowanie skutecznego nadzoru bieżącego nad programami prowadzonymi przez pracodawców. Wątpliwości interpretacyjne budzi także art. 38 ust. 4 ustawy o PPE. Przepis ten bowiem nie wskazuje w sposób jednoznaczny, że po okresie jednostronnego zawieszenia składki podstawowej albo jednostronnego ograniczenia składki podstawowej kontynuowanie zwolnienia z obowiązku odprowadzania składek podstawowych może nastąpić wyłącznie w drodze zawarcia porozumień o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych lub o czasowym ograniczeniu wysokości składki podstawowej. Jednocześnie przepis ten w obecnym brzmieniu nie określa sekwencji korzystania przez pracodawcę z poszczególnych instytucji zwalniających z obowiązku odprowadzania składek podstawowej w wysokości określonej w umowie zakładowej, tj. czy np. po okresie jednostronnego zawieszenia składki podstawowej może nastąpić jednostronne ograniczenie składki podstawowej, czy też powinno zostać zawarte odpowiednie porozumienie. Dodatkowo art. 38 ust. 4 ustawy o PPE w aktualnym brzmieniu może być interpretowany w ten sposób, że zawarcie porozumienia (o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo o czasowym ograniczeniu wysokości składki podstawowej) może nastąpić tylko po jednostronnym zawieszeniu składki podstawowej, a takie rozumienie ww. przepisu wydaje się nieuzasadnione.

Wątpliwości budzi także obecny kształt art. 38 ust. 8 ustawy o PPE, kontynuujący tryb rejestracyjny w zakresie porozumień o zawieszeniu naliczania składki podstawowej lub ograniczeniu jej wysokości. Obecnie bowiem wejście w życie porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo porozumienia o czasowym ograniczeniu ich wysokości jest możliwe dopiero po wydaniu przez organ nadzoru odpowiedniej decyzji administracyjnej. Ustalony w ten sposób tryb obowiązywania ww. porozumień jest nieefektywny, albowiem skutkuje nadmiernym wydłużeniem okresu, po jakim takie porozumienia zaczynają obowiązywać. Jednocześnie przy tym trybie i wymogu postępowania administracyjnego w przedmiocie wpisu rzeczonych porozumień do rejestru, jest znacznie utrudnione dochowanie 7-dniowego terminu dla organu nadzoru na wpisanie do rejestru programów porozumień o zawieszeniu albo ograniczeniu składki podstawowej. Stąd również konieczność usunięcia przedmiotowego terminu. W miejsce trybu rejestracyjnego proponuje się wprowadzenie postępowania notyfikacyjnego, w ramach którego pracodawca zgłaszałby jedynie fakt zawarcia porozumienia, przekazując równocześnie to porozumienie. Porozumienie obowiązywałoby więc już od chwili jego zawarcia, a organ nadzoru zastrzegałby sobie możliwość weryfikacji zgodności jego postanowień z przepisami ustawy o PPE w ramach czynności nadzorczych, a nie rejestracyjnych. Dlatego za zasadne uznać należy wprowadzenie odpowiednich zmian w art. 38 ustawy o PPE.

8. Propozycja zmodyfikowania przesłanek likwidacji pracowniczego programu emerytalnego określonych w art. 40 ustawy o PPE.

Wskazane w art. 40 ustawy o PPE przesłanki likwidacji programu są niewystarczające lub zbyt restrykcyjne dla pracodawców prowadzących program.

Przed wszystkim przesłanki określone w art. 40 ustawy o PPE nie dają pracodawcy możliwości zlikwidowania programu w sytuacji, gdy nie zatrudnia on pracowników, tj. w sytuacji, w której brak jest uczestników w programie (w tym nawet uczestników potencjalnych). W takim przypadku prowadzenie programu przez pracodawcę jest bezcelowe, gdyż nie następuje gromadzenie środków w programie. W związku z tym, za zasadne należy uznać wprowadzenie przepisu, który zezwalałby pracodawcy na zlikwidowanie programu w sytuacji braku zatrudniania przez niego pracowników lub braku przystąpienia do programu uczestników przez pewien okres czasu. Istotne wydaje się wskazanie we wprowadzanym przepisie limitu czasu tak, aby krótkotrwałe zmiany u pracodawcy prowadzącego program powodujące przejściowy brak pracowników (np. pewne zmiany organizacyjne) nie dawały mu pretekstu do zlikwidowania programu.

Natomiast za zbyt restrykcyjną należy uznać przesłankę określoną w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o PPE, gdzie przewidziano bardzo długi okres wypowiedzenia umowy zakładowej – 12 miesięczny. Równocześnie podkreślić należy, że powyższy okres jest dodatkowo wydłużony przez konieczność wcześniejszego dokonania zawieszenia odprowadzania składek podstawowych, które powinno trwać co najmniej 3 miesiące.

Projekt ustawy wprowadza skrócenie z 12 do 3 miesięcy okresu wypowiedzenia w przypadku podjęcia przez pracodawcę jednostronnej decyzji o likwidacji PPE. Według organu nadzorczego (KNF) 12-miesięczny okres likwidacji PPE w drodze wypowiedzenia złożonego przez pracodawcę reprezentacji pracowników jest okresem zbyt długim. Może to być paradoksalnie traktowane jako „bariera wejścia” na rynek PPE zniechęcająca pracodawców do zakładania PPE właśnie z uwagi na długi i kosztowny proces jego likwidacji (obowiązek finansowania składek podstawowych jeszcze przez cały rok od momentu wypowiedzenia umowy zakładowej). Należy przy tym pamiętać, że PPE to produkt dobrowolny zarówno z punktu widzenia pracownika, jak i pracodawcy. Na gruncie przepisów prawa pracy (wypowiedzenie umowy na czas nieokreślony przez pracodawcę) występuje termin 3-miesięczny, który może tu stanowić pewien punkt odniesienia. Kolejnym argumentem na rzecz skrócenia tego terminu jest obecność PPK w polskim systemie emerytalnym, którego wdrożenie będzie obligatoryjne po likwidacji PPE (art. 133 ust. 2 pkt 3 ustawy o PPK). W tej sytuacji interesy uczestników PPE (gromadzenie dodatkowych oszczędności emerytalnych) są należycie zabezpieczone, a 12-miesięczny termin wypowiedzenia miał znaczenie w przypadku braku alternatywy dla PPE.

II. W zakresie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego.

W art. 13a ust.1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1808), zwanej dalej „ustawą o IKE i IKZE”, określono, że wpłaty dokonywane na IKZE w roku kalendarzowym nie mogą przekroczyć kwoty odpowiadającej 1,2-krotności przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok określonego w ustawie budżetowej lub ustawie o przewidywanym budżetowym lub w ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone, z zastrzeżeniem ust. 1a. Ustawą o pracowniczych planach kapitałowych z dnia 4 października 2018 r. (Dz.U. poz. 2215) w art. 13a ustawy o IKE i IKZE dodano ust. 1a, którym określono wyższy limit wpłat dokonywanych na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423). Wpłaty dokonywane przez te osoby na IKZE w roku kalendarzowym nie mogą przekroczyć kwoty odpowiadającej 1,8-krotności przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w ust. 1 ustawy o IKE i IKZE. Jednakże w art. 13a ustawy o IKE i IKZE nie zmieniono pozostałych jednostek redakcyjnych, które są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania przepisów ustawy o IKE i IKZE. Dlatego też w projekcie proponuje się w art. 13a ustawy o IKE i IKZE dostosowanie brzmienia ust. 2,3,4,5,6,i 8 w związku z dodaniem w tym artykule ust. 1a.

Zatem konieczne jest wprowadzenie proponowanych zmian.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W zakresie PPE

1. Uregulowanie zasad przenoszenia środków zgromadzonych w PPE przez dotychczasową instytucję zarządzającą do nowego zarządzającego w sytuacji zmiany formy programu lub zarządzającego. Rozwiązanie polega na:

- wprowadzeniu definicji „przeniesienia” – art. 1 pkt 1 projektu ustawy,
- uregulowaniu kwestii przekazywania informacji w przypadku dokonania przeniesienia pomiędzy podmiotami zarządzającymi - art. 1 pkt 2 projektu ustawy,
- zmiana tytułu rozdziału 5,
- określeniu nie dłuższego niż 1 miesiąc terminu na przeniesienie od decyzji o wpisie zmian do rejestru programów przez organ nadzoru - art. 1 pkt 16.

2. Rozwiązanie polega na usunięciu fakultatywnego zakazu wnoszenia składki dodatkowej, który – co obecnie przewiduje ustawa o PPE - może zostać ustanowiony w umowie zakładowej. Jednocześnie, proponowane regulacje przewidują dywersyfikację źródeł finansowania składki dodatkowej przez dopuszczenie możliwości finansowania składki dodatkowej również za okresy, w których uczestnik nie otrzymywał wynagrodzenia, a więc z innych źródeł niż wynagrodzenie.

Powyższe zmiany zaproponowano w art. 1 pkt 3,4 i 7 projektu ustawy.

Regulacje te wpłyną pozytywnie na aktywne uczestnictwo w PPE przez bezwarunkowe dopuszczenie możliwości wnoszenia składek dodatkowych, również za okresy nieobecności w pracy, a prognozowane zjawisko powinno przełożyć się na wzrost udziału w oszczędnościach emerytalnych środków pochodzących ze składek dodatkowych finansowanych przez uczestników programu.

3. Rozwiązanie polega na uczynieniu podmiotami obowiązków informacyjnych (tj. sporządzania i przekazywania informacji rocznych nt. realizacji PPE oraz obowiązku aktualizowania danych instytucji finansowych) zarządzających danym PPE (a nie jak dotychczas pracodawców prowadzących PPE). Projekt ustawy wprowadza nowy termin przekazywania przez instytucje finansowe ww. informacji – do 31 stycznia za rok poprzedni. Szczegółowy zakres i format rocznej informacji nt. realizacji PPE oraz sposób jej przekazywania do KNF (postać elektroniczna) określa rozporządzenie ws. przekazywania przez zarządzającego PPE rocznej informacji dotyczącej realizacji prowadzonego PPE. Zmiany zaproponowane w art. 1 pkt 5 projektu ustawy.

Jeśli zaś chodzi o termin realizacji obowiązku aktualizacyjnego przez instytucję finansową, nie uległby on zmianie i tak jak dotychczas wynosiłby 30 dni od dnia otrzymania informacji o zmianie danych zarządzającego.

Rozwiązania te wpłyną pozytywnie na terminowość i prawidłowość realizacji ww. obowiązków informacyjnych, co bezpośrednio przełoży się na ograniczenie czynności nadzorczych związanych z wysyłaniem przez Komisję Nadzoru Finansowego wezwań nadzorczych do pracodawców prowadzących PPE, którzy uchybili terminowi na złożenie tych informacji bądź sporządzili je nieprawidłowo. Również sposób przekazywania ww. informacji (postać elektroniczna) do Komisji Nadzoru Finansowego będzie dogodniejszy niż dotychczas (nadanie przesyłką poleconą). Pośrednim skutkiem wprowadzenia powyższych rozwiązań może okazać się wzrost zainteresowania pracodawców PPE (zniesienie barier administracyjnych), którego wdrożenie przyczyni się do poprawy atrakcyjności i konkurencyjności pracodawcy na rynku pracy

4. W proponowanym w art. 1 pkt 6 proj. ustawy - dodawany art. 23a w ust. 1 - rozwiązaniu postuluje się nałożenie obowiązku na pracodawcę, który utworzył PPE do przekazania PFR oświadczenia o liczbie uczestników programu oraz liczbie pracowników zatrudnionych u pracodawcy według stanu na dzień 1 stycznia i według stanu na dzień 1 lipca w

danym roku kalendarzowym. Dana ta jest konieczna do wyliczenia wskaźnika uczestnictwa w PPE. Z kolei wartość wskaźnika uczestnictwa jest istotna, ponieważ PFR weryfikuje, czy pracodawcy prowadzący PPE i nie posiadający PPK spełniają ustawowe przesłanki uprawniające ich do niewdrażania PPK - wśród tych przesłanek jest m. in. zapewnienie partycypacji w PPE na poziomie co najmniej 25%.

W ust. w art. 23a w ust. 2 określono sposób i termin przekazywania tej informacji. I tak proponuje się aby oświadczenie pracodawcy było przekazywane w postaci papierowej albo elektronicznej odpowiednio do dnia 31 stycznia i do dnia 31 lipca w danym roku kalendarzowym.

W dodawanym art. 23b proponuje się zobowiązać PFR do przekazywania organowi nadzoru (Komisji Nadzoru Finansowego) informacji o liczbie pracowników i liczbie uczestników zatrudnionych u danego pracodawcy według stanu na dzień 1 stycznia w danym roku kalendarzowym. Zgodnie z propozycją informacja ta byłaby przekazywana organowi nadzoru w postaci elektronicznej w formacie uzgodnionym z organem nadzoru, w terminie do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego.

5. Rozwiązanie polega na rezygnacji z obowiązku rejestracji porozumienia o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych bądź o czasowym ograniczeniu wysokości składki podstawowej i zastąpieniu go mniej uciążliwym obowiązkiem notyfikacji faktu zawarcia rzeczzonego porozumienia. Zgodnie z proponowanymi regulacjami pracodawca prowadzący PPE, który zawarł z reprezentacją pracowników porozumienie o zawieszeniu naliczania i odprowadzania składek podstawowych albo o czasowym ograniczeniu wysokości składki podstawowej będzie zobowiązany jedynie do poinformowania Komisji Nadzoru Finansowego o tym fakcie oraz do przedłożenia kopii takiego porozumienia. Porozumienie to obowiązywałoby już z chwilą jego zawarcia (a nie jak dotychczas z chwilą jego rejestracji). Projekt ustawy wprowadza też termin realizacji ww. obowiązku notyfikacyjnego, który wynosi 7 dni od dnia zawarcia porozumienia. Analogiczny tryb postępowania wprowadzono w odniesieniu do krótkotrwałych form zawieszenia bądź ograniczenia wysokości składek podstawowych następujących w drodze jednostronnej decyzji pracodawcy, przy czym określono tu maksymalny termin jednostronnego ograniczenia wysokości składek podstawowych (6 miesięcy – analogicznie jak w przypadku jednostronnego zawieszenia składek), którego obecnie nie przewiduje ustawa o PPE. Zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 8 i pkt 11 proj. ustawy.

Rozwiązanie to uprości istotną procedurę administracyjną, skróci czas jej trwania, a przede wszystkim ułatwi pracodawcom prowadzącym PPE zawieranie i wdrażanie ww. porozumień w sytuacjach i terminach podyktowanych aktualną sytuacją finansową pracodawcy.

6. Rozwiązanie polega na doprecyzowaniu kompetencji nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego przez wprowadzenie ustawowych przesłanek odmowy wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wpisu zmian PPE do rejestru programów oraz wykreślenia PPE z rejestru programów. Zgodnie z proponowanymi regulacjami ustawową przesłanką do odmowy wydania decyzji o wykreśleniu programu z rejestru programów będzie niezgodność złożonego przez pracodawcę wniosku o wykreślenie z przepisami ustawy o PPE bądź nieusunięcie przez pracodawcę nieprawidłowości występujących w rzeczonym wniosku w terminie określonym w wezwaniu Komisji Nadzoru Finansowego. Analogiczne przesłanki przewidziano również w przypadku wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji odmawiającej wpisu zmian pracowniczego programu emerytalnego do rejestru programów, przy czym – podobnie jak w przypadku decyzji odmawiającej wpisu PPE do rejestru programów – podstawą do odmowy wydania decyzji o wpisie zmian do rejestru programów jest także nieuzyskanie od zagranicznego organu nadzoru akceptacji przejęcia zarządzania przez zarządzającego zagranicznego (jeżeli program ma formę zarządzania zagranicznego). Zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 9 projektu ustawy.

Ponadto, projektowane regulacje doprecyzowują zakres podmiotowy nadzoru wykonywanego przez KNF. W szczególności adresatami czynności nadzorczych mogą być także pracodawcy nie prowadzący PPE, o ile przedmiotem ww. czynności są nieprawidłowości powstałe w związku i w okresie prowadzenia przez nich PPE. Zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 10 projektu ustawy.

Projektowane rozwiązanie zapewni czytelność norm kompetencyjnych Komisji Nadzoru Finansowego do wydawania decyzji odmownych w postępowaniach administracyjnych dotyczących wpisu zmian do rejestru programów oraz wykreślenia PPE z rejestru programów. Jednocześnie dookreśla ono zakres podmiotowy czynności nadzorczych wykonywanych przez KNF.

7. Usunięcie wątpliwości interpretacyjnych związanych ze stosowaniem art. 38 ustawy o PPE określającego zasady zawieszania składki podstawowej i ograniczania jej wysokości.

W tym celu w art. 38:

- ust. 1 pkt 1 dodano sformułowanie „naliczania i” i co spowoduje, że odczytanie tego przepisu w związku z dodawanym ust. 3b wyraźnie wskazuje, że pracodawca nie jest zobowiązany do uregulowania składek, których odprowadzenie do programu było zawieszane.

- w dodawanym ust. 3a uregulowano maksymalny czas trwania jednostronnego czasowego ograniczenia wysokości składki podstawowej odprowadzanej przez pracodawcę - w okresie obejmującym 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych łączny okres jednostronnego czasowego ograniczenia wysokości składki podstawowej nie

może przekroczyć 6 miesięcy.

- w dodawanym ust. 3b wyraźnie wskazano, że po okresie jednostronnego zawieszenia bądź ograniczenia składki podstawowej pracodawca nie ma obowiązku wpłaty do instytucji finansowej kwoty składek podstawowych, które nie zostały odprowadzone do PPE w związku z zawieszeniem albo ograniczeniem wysokości składek podstawowych.

8. Projekt wprowadza zmiany w art. 40;

- w ust. 2, określającym przypadki, w których może nastąpić likwidacja programu:

- w pkt 4 zmiana polega na skróceniu z 12 do 3 miesięcy okresu wypowiedzenia w przypadku podjęcia przez pracodawcę jednostronnej decyzji o likwidacji PPE,

w proponowanych, dodawanych do ust. 2 jednostkach redakcyjnych określono dodatkowe przesłanki likwidacji programu:

- dodawanym pkt 6 - gdy pracodawca przez okres co najmniej 6 miesięcy nie zatrudnia osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 4,-

- w dodawanym pkt 7 – gdy przez okres co najmniej 12 miesięcy od utworzenia programu nie przystąpi do niego żadna osoba uprawniona.

- proponuje się zmianę brzmienia ust. 3 – w myśl proponowanej zmiany likwidacja programu nie może nastąpić, jeżeli zachodzi przypadek określony w art. 40 ust. 2 pkt 6, a w programie prowadzonym przez podmioty wskazane w art. 5 ust. 4 uczestniczą osoby wymienione w art. 5 ust. 4 (osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, wspólnik spółki cywilnej, jawnej, spółki partnerskiej oraz komandytowo-akcyjnej i komandytowej odpowiadającemu bez ograniczenia).

W związku ze zmianami proponowanymi w art. 40 w ust. 2 ustawy o PPE konieczna jest modyfikacja brzmienia art. 41 ust. 3 ustawy o PPE. „3.W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1–4 oraz pkt 6 i 7, pracodawca lub likwidator pracodawcy składa do organu nadzoru wniosek o wykreślenie programu z rejestru programów. W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1–4 niezbędne jest przedstawienie dokumentów potwierdzających zaistnienie przyczyn likwidacji programu.”

Powyższa zmiana podyktowana jest brakiem możliwości udowodnienia konkretnym dokumentem sytuacji określonej w art. 40 ust. 2 pkt 6 i 7 ustawy o PPE, tak jak może mieć to miejsce w pozostałych przypadkach wskazanych w art. 40 ust. 2 pkt 1 – 4 ustawy o PPE.

Jednocześnie ww. zmiana proponowana w art. 41 w ust. 3 ustawy o PPE ma charakter porządkujący – w sytuacji określonej w art. 40 ust. 2 pkt 5 ustawy o PPE nie jest możliwe składanie jakiegokolwiek wniosku przez pracodawcę o wykreślenie programu – w tym przypadku wykreślenie następuje z urzędu, po stwierdzeniu naruszenia prawa przez zarządzającego zagranicznego. Stąd konieczność zmiany art. 41 ust. 3 ustawy o PPE polegającej na precyzyjnym wskazaniu, w jakich przypadkach powinien być składany wniosek przez pracodawcę w celu wykreślenia programu z rejestru, a w jakich wykreślenie to następuje z urzędu.

W zakresie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego.

Celem zmian w ustawie o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego jest dostosowanie pozostałych przepisów art. 13a ustawy o IKE i IKZE do wprowadzonego w art. 13a tej ustawy przepisu ust. 1a, który reguluje limit wpłat na IKZE przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz.423, z późn. zm.), zwane dalej „osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność”.

1) w ust. 2 – przez dodanie wyrażenia „ust. 1a” zaproponowano przyjęcie rozwiązania, że limit wpłat na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność w kolejnym roku nie może być niższy niż w roku poprzednim;

2) w ust. 3 – dodanie wyrażenia „ust. 1a” powoduje, że zasada obowiązująca dla IKZE prowadzonego w ramach umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, że ustalony maksymalny roczny limit wpłat na IKZE dotyczy części składki ubezpieczeniowej stanowiącej wpłatę na IKZE, będzie dotyczyła również limitu wpłat dokonywanych przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność;

3) w ust. 4 – określono, że w przypadku braku podstaw (brak ustawy budżetowej, przewidywanie budżetowego lub ich projektów), do ustalenia przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, jako podstawę, przyjmuje się przeciętne miesięczne wynagrodzenie z trzeciego kwartału roku poprzedniego. Zasadę przyjmowania przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z trzeciego kwartału roku poprzedniego, proponuje się również w przypadku ustalania limitu wpłat na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność.

4) w ust. 5 – wyraz „kwoty” zastąpiono wyrazem „kwot”, ponieważ zgodnie z przedkładaną propozycją zmiany ust. 8 w obwieszczeniu minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego będzie ogłaszał 2 kwoty maksymalnego rocznego limitu wpłat na IKZE: kwotę wpłat na IKZE jako limit wpłat na „standardowe” IKZE i kwotę wpłat jako limit wpłat na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność;

5) w ust. 6 – proponuje się dodanie wyrażenia „ust. 1a”, by również limit wpłat dla osób prowadzących pozarolniczą działalność nie miał zastosowania do przyjmowanych wypłat transferowych:

6) w ust. 8 – dodanie „ust. 1a” oznacza że minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego będzie upoważniony do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wysokości 2 kwot maksymalnego rocznego limitu wpłat na IKZE: na „standardowe” IKZE w oraz na IKZE dla osób prowadzących pozarolniczą działalność.

Brak jest możliwości osiągnięcia przedmiotowego celu ustawy za pomocą innych środków niż wydanie projektowanej ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Pracodawcy prowadzący PPE (osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej)	2 370	KNF; wg stanu na 31.12.2020 r.	Zniesienie podstawowych obowiązków informacyjnych wobec KNF związanych z realizacją PPE (tj. obowiązek sporządzenia i przesyłania przesyłką poleconą informacji rocznej nt. PPE; obowiązek aktualizacji danych zarządzającego; obowiązek rejestracji porozumień o zawieszeniu bądź ograniczeniu wysokości składek w PPE). Obowiązek informacyjny wobec PFR dotyczący wskaźnika uczestnictwa w PPE.
Institucje finansowe zarządzające PPE (zakłady ubezpieczeń na życie, fundusze inwestycyjne, pracownicze fundusze emerytalne, zarządzający zagraniczni)	30	KNF; wg stanu na 31.12.2020 r.	Rozszerzenie obowiązków informacyjnych wobec KNF związanych z realizacją PPE.
Institucje finansowe prowadzące IKZE	46		Dostosowanie pozostałych przepisów art. 13a ustawy o IKE i IKZE do wprowadzonego w art. 13a tej ustawy przepisu ust. 1a, który reguluje limit wpłat na IKZE przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.
Uczestnicy PPE	631 761	KNF; wg stanu na 31.12.2020 r.	- rozszerzenie uprawnień wynikających z uczestnictwa w PPE; - zaktywizowanie uczestników do świadomego uczestnictwa w PPE przez wprowadzenie możliwości bezwarunkowego wnoszenia składki dodatkowej, możliwości finansowania składki dodatkowej także z innych źródeł dochodu niż wynagrodzenie; - zabezpieczenie interesów

			<p>prawnych uczestników PPE związanych z gromadzeniem oszczędności emerytalnych polegające na zniesieniu możliwości bezterminowego ograniczania wysokości składki podstawowej w drodze jednostronnej decyzji pracodawcy – proponuje się uregulowanie maksymalnego czasu trwania jednostronnego ograniczenia wysokości składki podstawowej odprowadzanej;</p> <p>- uregulowanie zasad przenoszenia środków w PPE w związku ze zmianą formy programu lub zarządzającego; dookreślenie kompetencji licencyjno-nadzorczych KNF).</p>
<p>prowadzący pozarolniczą działalność w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423)</p>	<p>1 645 268</p> <p>Jednakże nie znana jest liczba osób prowadzących pozarolniczą działalność, które dokonują wpłat na IKZE, ewentualnie zdecydują się na dokonywanie wpłat na IKZE</p>	<p>ZUS; wg stanu na 31.03.2021 r.</p>	<p>Dostosowanie pozostałych przepisów art. 13a ustawy o IKE i IKZE do wprowadzonego w art. 13a tej ustawy przepisu ust. 1a, który reguluje limit wpłat na IKZE przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.</p>
<p>Komisja Nadzoru Finansowego</p>			<p>Dookreślenie kompetencji nadzorczych;</p> <p>Ograniczenie zadań nadzorczych dotyczących nieterminowego i nieprawidłowego wykonywania obowiązków informacyjnych;</p> <p>Brak czynności rejestracyjnych w przypadku porozumień zawieszających bądź ograniczających finansowanie składek w PPE</p>
<p>Polski Fundusz Rozwoju</p>	<p>1</p>		<p>obowiązek informacyjny wobec KNF</p>

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie przekazany do opinii na 30 dni reprezentatywnym organizacjom związków zawodowych, pracodawców oraz Radzie Dialogu Społecznego. Projekt ustawy zostanie przekazany także do opinii na 14 dni Urzędowi Komisji Nadzoru Finansowego oraz organizacjom branżowym z sektora rynku finansowego: Izbie Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Rzecznika Finansowego, Prezesa Związku Banków Polskich, Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Izby Zarządzającej Funduszami i Aktywami

Projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Rodziny i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt ustawy zostanie udostępniony również w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) z dniem przekazania go

do konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane zmiany nie mają wpływu na sektor finansów publicznych.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)								
Niemierzalne	(dodaj/usuń)								
	(dodaj/usuń)								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane zmiany będą pozytywnie oddziaływać na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Beneficjentami projektowanych zmian będą głównie pracodawcy prowadzący PPE (2 370 podmiotów wg stanu na 31.12.2020 r.), dzięki zniesieniu obciążających ich obowiązków administracyjnych (tj. obowiązek sporządzania i przesyłania przesyłką poleconą informacji rocznej nt. PPE; obowiązek aktualizacji danych zarządzającego; obowiązek rejestracji porozumień o zawieszeniu bądź ograniczeniu wysokości składek w PPE). Zniesienie ww. obowiązków administracyjnych spowoduje ograniczenie kosztów osobowych związanych z realizacją PPE. Odpadnie bowiem konieczność angażowania pracowników pracodawcy w zadania związane z wykonywaniem tych obowiązków (sporządzanie informacji rocznej nt. PPE, aktualizacja danych zarządzającego oraz przekazywanie tych dokumentów do KNF, prowadzenie korespondencji z KNF								

w postępowaniu administracyjnym dot. rejestracji porozumień). Nieznacznemu obniżeniu ulegną też koszty finansowe ponoszone przez pracodawców związane z wysyłką ww. dokumentacji do KNF.

Projektowane zmiany będą skutkować ustanowieniem nowych obowiązków administracyjnych dla instytucji finansowych zarządzających PPE (30 podmiotów wg stanu na dzień 31.12.2020 r.). Proponowana elektronizacja obowiązku przesyłania rocznej informacji nt. PPE może oddziaływać na obszar IT w strukturze instytucji finansowych, przy czym podmioty te już posiadają niezbędne zasoby osobowe i techniczno-informatyczne wystarczające do terminowej i prawidłowej realizacji powierzanych im ww. obowiązków administracyjnych. Z informacji posiadanych przez KNF wynika, że ww. instytucje finansowe od wielu lat przekazują corocznie na prośbę KNF informacje nt. obsługiwanych przez nie PPE, których zakres przedmiotowy jest bardzo zbliżony do zakresu informacji dotychczas przekazywanych przez pracodawców prowadzących PPE.

Projektowane zmiany są również korzystne dla uczestników PPE, gdyż aktywizują uczestników do świadomego uczestnictwa w PPE przez wprowadzenie możliwości bezwarunkowego wnoszenia składki dodatkowej oraz możliwości finansowania składki dodatkowej także z innych źródeł dochodu niż wynagrodzenie, zabezpieczają interesy uczestników PPE polegające na zniesieniu możliwości bezterminowego ograniczania wysokości składki podstawowej w drodze jednostronnej decyzji pracodawcy przez uregulowanie maksymalnego czasu trwania jednostronnego ograniczenia wysokości składki podstawowej odprowadzanej

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na sytuację ekonomiczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Obowiązki informacyjne wobec KNF będą wykonywane przez ok. 30 instytucji finansowych (profesjonalnych uczestników rynku finansowego), zamiast – jak dotychczas - przez blisko 2,4 tys. pracodawców prowadzących PPE o różnej kulturze prawno-organizacyjnej. Zmniejszeniu ulegnie liczba dokumentów przekazywanych do KNF. Dokumenty te, zgodnie z założeniami aktu wykonawczego do ustawy o PPE, tj. rozporządzenia ws. przekazywania przez zarządzającego PPE rocznej informacji dotyczącej realizacji prowadzonego PPE będą przekazywane do PPE w postaci elektronicznej.

Procedura rejestracji przez KNF porozumień o zawieszeniu odprowadzania bądź ograniczeniu wysokości składki podstawowej w PPE zostanie zastąpiona prostszą procedurą notyfikacyjną. Porozumienie będzie obowiązywać od dnia jego zawarcia (a nie jak dotychczas od dnia rejestracji), co znacząco skróci czas załatwienia sprawy.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane zmiany mogą oddziaływać pośrednio na rynek pracy na skutek wzrostu zainteresowania PPE wśród pracodawców (w związku z likwidacją najuciążliwszych obowiązków informacyjnych obciążających ww. podmioty oraz uproszczeniem zasad długotrwałego zawieszenia bądź ograniczania wydatkowania środków na PPE). Zjawisko to może przełożyć się na zwiększenie liczby funkcjonujących PPE, co pozytywnie wpłynęłoby na konkurencyjność pracodawców na rynku pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na obszary wymienione w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się aby ustawa weszła w życie 1 kwietnia 2022 r., z wyjątkiem art. 2, który zgodnie z propozycją wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		